

תת"ע 14655/02/20 - מדינת ישראל נגד קביטקו דניס

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

25 ינואר 2023

תת"ע 14655-02-20 מדינת ישראל נ' קביטקו דניס

לפני כבוד השופט אור לרנר
המאשימה

נגד
הנאשם
קביטקו דניס

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד הגב' מעין שכטר ועו"ד הגב' חני דגן

ב"כ הנאשם: עו"ד ערן בר אור בהעברה מעו"ד עמי טלמור

הנאשם: אין התייצבות

פרוטוקול

הכרעת דין

[פרוטוקול הושמט]

שם זכאי מחמת הספק.

הסוגיה העומדת לפתחי היא מה משמעותה של תוצאה תקינה בבדיקת הינשוף, שעה שכל העובדות הסובבות את הבדיקה לרבות, עצם הנהיגה והזמן שחלף עד לבדיקה, לא הוכחו כדבעי; והתשובה היא שלא די בה על מנת להרשיע.

רקע כללי- כתב האישום וכפירת הנאשם

הנאשם הואשם בעבירה של נהיגה בשכרות.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 15.2.20 בסמוך לשעה 00:40, נהג הנאשם ברכב, ברחוב הדשנים בחיפה,

עמוד 1

כשריכוז האלכוהול בדגימה של ליטר אוויר נשוף הינה 168 מיקרוגרם; בעוד הרמה המותרת לגביו בהיותו אוכלוסייה מיוחדת בשל גילו, הינה 50 מק"ג בליטר אוויר נשוף.

בתאריך 1.12.20 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, לרבות בנהיגה; אך אישר כי היה נהג חדש בעת האירוע. עוד יצוין כי הנאשם כפר במיומנות המפעיל, באופן ההפעלה ברישומים ובשכרות.

ראיות הצדדים

מטעם המאשימה העידו רס"ב עמאר בשיר (להלן: "המפעיל"), ורס"ר נטלי אלימלך (להלן: "השוטרת"). כן העיד רס"ב ערן דקל (להלן: "הטכנאי"), אשר למעשה הוזמן על ידי ההגנה להשיב בנוגע לסוגיות שעלו בעת עדותו של המפעיל.

הנאשם בחר שלא העיד להגנתו.

עמאר בשיר, המפעיל, העיד בנוגע להפעלת הינשוף והוגשו באמצעותו המסמכים הבאים:

ת/1- דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף

ת/2- פלט נשיפה של הנאשם

ת/3- טופס בדיקות תחילת משמרת

ת/4- טופס בדיקות סוף משמרת

ת/5- תעודת בלון

ת/6- אישור בדבר נטילת רישיון

ת/7 אישור בדבר נטילת רישיון רכב.

עדותו של המפעיל הייתה קצרה וממוקדת ונגעה להפעלה בלבד כאשר הוא הבהיר כי כל הפעולות שנעשו לפני שקיבל לרשותו את הנאשם בשעה 00:54, לרבות בדיקת הנשיפון ובדיקת הזמנים בוצעו על ידי השוטרת. בחנתי את טענות הנאשם בנוגע למיומנותו של המפעיל וזאת עקב הפער שבין עדותו לעדות הטכנאי דקל בנוגע לצורך בהתחממות המכשיר לקראת הבדיקה העצמית בסוף המשמרת, אך לא מצאתי שיש בטענות אלה כדי להצדיק את פסילת התוצאה. בסופו של יום, גם אם סימן המפעיל שעה לא מדויקת באשר להפעלת המכשיר (על אף שהוא עצמו לא טען כך), הבדיקה העצמית בוצעה ויצאה תקינה ולכן המסקנה היחידה האפשרית היא שהמכשיר הודלק זמן מספיק לפני הבדיקה העצמית (ר' עדות הטכנאי דקל בעמ' 15 ש' 9-15). איני סבור אף כי חוסר הדיוק של המפעיל בנושא זה פוגע במיומנותו או באופן ההפעלה, שכן ההגנה לא הצביעה על פעולה שגויה כלשהיא או קושי אחר באופן ההפעלה.

רס"ר נטלי אלימלך, השוטרת, העידה בנוגע לכל הפעולות שבוצעו לפני ואחרי בדיקת הינשוף, ולא יהא זה מופרז לומר כי כל העובדות הרלבנטיות, למעט הבדיקה עצמה, אמורות להיות מבוססות על עדותה והתיעוד שערכה. באמצעותה של נטלי הוגשו המוצגים הבאים:

ת/8 - הזמנה לדין וכתב אישום

ת/9- דוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות לרבות תחקור חשוד

ת/10- דוח עיכוב

ת/11- טופסי אישורי מסירה

בחקירתה הראשית מסרה השוטרת כי זיהתה את הנאשם לפי ת"ז שלו וכי אינה זוכרת את האירוע, אלא לפי המסמכים שהוגשו.

בחקירה הנגדית מסרה נטלי כי עבדה במסגרת מחסום שכרות אך אם היה עוד שוטר שעובד איתה על מקרה זה הוא היה רושם מזכר ושהיא טיפלה בנאשם מרגע העצירה ועד העברתו לבדיקת הינשוף והייתה רק איתו; וכך הדברים באו לידי ביטוי בפרוטוקול בעמוד 10 שורות 12-17-

"ש. את טיפלת בנאשם מרגע העצירה ועד הינשוף.

ת. אמת וגם מרגע הינשוף ועד הגעה לקצין.

ש. את מנסיבות המקרה את איתו כל הזמן.

ת. כן, לא זזה ממנו.

ש. הוא נעצר ב- 00:40.

ת. כפי שרשום".

ור' בהמשך בעמ' 11 (ש' 15-25):

"ש. אני מבין שמרגע שאת תופסת נהג את איתו.

ת. כן.

ש. באורך פלא מצלמות הגוף לא עבדו באותו יום.

ת. אסור לנו לצלם בדיקות שכרות כמו גם טיפול בתאונות.

ש. הנאשם אומר לי שאת בכלל לא היית איתו, לא עצרת אותו, ולא עשית לו מאפיינים והוא ראה אותך רק כשבאת להעביר אותו לבשיר.

ת. אם מילאתי את הדוח סימן שאני טיפלתי בו מתחילה ועד הסוף.

ש. יכול להיות שאת עוצרת נהג ועושה לו נשיפון ותוך כדי מטפלת ברכבים אחרים.

ת. לא.

ש. יכול להיות שעצרת אותו ואמרת לו תעמוד ואז הלכת לטפל במישהו אחר.

ת. לא קורה, רשום עד סיום טיפול. אני אגיד את זה פעם נוספת."

עם זאת, בהמשך התברר כי באותו מועד ובאותה השעה רשמה השוטרת דו"ח נוסף לאדם אחר, בגין עבירה אחרת וגם לגביו נטען (לפחות לפי הדו"ח-נ/1), כי היא זו שטיפלה בו עצרה אותו ובדקה את זהותם ופרטיהם של הנוסעים החל מהשעה 00:40 ועד השעה 00:47.

עת עומתה עם עובדה זו, חזרה בה השוטרת מגרסתה וטענה טענות אחרות וביניהן יכול להיות שעצר אותו מתנדב (עמ' 11 ש' 32), ו"כנראה שהנאשם עמד לצדי ואני יכולה להתעסק עם כל דבר אחר" (עמ' 12 ש' 1).

לא ברור לי כיצד השוטרת, יכולה לעצור שני רכבים במקביל, באותה השעה ולערוך את הטיפול הראשוני במקביל בשני חשודים, תוך לקיחת פרטים משניהם, לקיחת פרטים מהנוסעים הנוספים ברכב השני, ביצוע בדיקת נשיפון לנאשם שבפנינו וכנראה שאף ביצוע בדיקת המאפיינים; ועוד. ודוק, אין המדובר במצב בו השוטרת רק שומרת על קשר עין עם הנאשם שבנדון, ובמקביל מטפלת בנהג נוסף (מצב אשר כשלעצמו הינו בעייתי מבחינת האפשרות לשמור על קשר עין-א"ל), אלא בביצוע מספר פועלות במקביל אל מול נהגים שונים. גם אם נקבל את גרסתה של השוטרת כי אולי מתנדב עצר את מי מהנהגים (טענה שנטענה ללא ביסוס- ר' בהמשך), הרי שלכל הפחות בין השעה 00:40 (שעת עצירת הנהג הנוסף) ועד לשעה 00:47 (שעת הדפסת הדו"ח הנוסף), היא התעסקה ברישום והקלדת הדו"ח הנוסף, פעולה שאורכת מספר דקות ולא הייתה פנויה, לא לשמירת קשר עין כדבעי ולא לביצוע הפעולות שהיא טוענת שביצעה בתחילת הטיפול בנאשם.

מעבר לכך והעיקר הוא, שאי הדיוק בדבריה של השוטרת (בלשון המעטה), והסתירה הפנימית המהותית בעדותה, מקשים לתת משקל לכלל הדברים רשמה ויוצקים ספק מובנה באשר לכלל העובדות, האמורות להיות מבוססות על עדותה.

אף התרשמתי הישירה והבלתי אמצעית מעדותה של השוטרת ומהאופן בו התמודדה והשיבה לשאלות עת עומתה עם הדו"ח הנוסף, תואמת את האמור לעיל. הקושי בתוכן דבריה של השוטרת ניכר להתרשמתי גם באופן בו מסרה את הדברים.

כן אציין כי בהינתן חוסר היכולת לתת אמון מלא בגרסת השוטרת והעובדה שעניין זה מכסה את כלל גרסתה וחולש על כל רוחב היריעה, איני מוצא לתת משקל משמעותי לעובדה שהשוטרת לא נחקרה ולא עומתה עם כל הדברים שרשמה.

בשולי הדברים אציין כי לא בתיק זה ולא בדו"ח הנוסף- 1/נ, לא היה ולו רמז בדבר מעורבותו של מתנדב בטיפול במי מהנהגים (מתנדב ששמו אמור להיות לכל הפחות רשום ברשימת עדי התביעה), כך שעצם אזכורה של אפשרות זו, מבלי שיש בכך תיעוד מתבקש גם בדבריה של השוטרת עצמה, מעיב אף הוא על מהימנותה. בטוחני כי לו היה מעורב אדם נוסף בטיפול במי מהנהגים, הדבר היה מוצג בפניי, שהרי החומר קיים בידי המאשימה.

אף לא מצאתי כי יש בהימנעותו של הנאשם מלהעיד כדי למלא את החלל הראייתי החסר, שכן ההימנעות מלהעיד יכולה לחזק את ה"יש הראייתי" ואף פעם אינה יכולה למלא חללים ראייתיים. מקום בו המאשימה לא ביססה במידה מספקת את העובדות וההתנהלות טרם ולאחר הבדיקה, אין הנאשם חייב לספק הסברים לעובדות אלה, שלא הוכחו ברמה הנדרשת.

מסקנות עובדתיות

בהינתן האמור הרי שכל העובדות שלהלן, המבוססות על עדותה ורישומיה של השוטרת, מוטלות בספק:

1. עצם הנהיגה- שהרי רק השוטרת מעידה על נהיגת הנאשם.
2. העובדה שהנאשם נהג בשעה 00:40 ושחלפו 15 דקות עד לבדיקה - שהרי בין קבלת הנאשם לבדיקה אצל המפעיל (00:54) ועד לבדיקה (00:59- ר' הפלט ת/2), חלפו 5 דקות בלבד.
3. הדרישה כדין לבצע את בדיקת הינשוף וההסבר על מטרת הבדיקה.
4. בדיקת המאפיינים ותוצאותיה.
5. מתן הודעה לפי הלכת ארביב.
6. גרסת הנאשם כפי שמופיעה בשיחה הראשונית ובתחקור לאחר הבדיקה.

נוכח האמור הגעתי למסקנה כי המאשימה הצליחה להוכיח כי לנאשם בוצעה בדיקת ינשוף שהניבה תוצאה תקינה (הפעולה עצמה ולא המכלול- א"ל), ע"י מפעיל מיומן במכשיר שטופל וכייל כדין (גם יומית וגם תקופתית), ומאידך לא הצליחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את כל שאר העובדות הנדרשות, קרי עצם הנהיגה והפעולות שבוצעו פני ואחרי הבדיקה.

ניתוח משפטי

בהתאמה, נשאלת השאלה מה משמעותה של התוצאה התקינה אם לא הוכחו שאר העובדות; והתשובה לכך היא

שלבדה, לתוצאת בדיקת הינשוף אין משקל מספיק על מנת להרשיע הנאשם במיוחס לו.

ראשית ועיקר, חלק מרכזי מהיסוד העובדתי בעבירה של נהיגה בשכרות היא הנהיגה. מאחר וזו לא הוכחה, שכן לא ניתן לתת אמון מספיק בעדה היחידה שראתה לכאורה את הנאשם נוהג, או ברישומיה לגבי גרסתו; הרי שלא התקיימה עבירה.

שנית, לא הוכח מעבר לכל ספק סביר, כי ניתן לנאשם הסבר מספק אודות מטרת נטילת הדגימה ומשמעות הסירוב (סעיף 64(ב2) לפקודת התעבורה) וניתן לטעון כי יש לפסול את הבדיקה מטעם זה בלבד (ר' לדוגמא תת"ע 4966-12-17 מדינת ישראל נ' שומלי (26.4.18)).

בנוסף, לא הוכח במידה מספקת כי חלפו למעלה מ-15 דקות בין הנהיגה לבין נטילת הדגימה ולכן אין לתוצאה של בדיקת הינשוף שנערכה משמעות בהיותה פסולה. הדברים האמורים נכונים במיוחד על רקע העובדה שמדובר בנהג חדש שספ השכרות נמוך יותר וההשפעה של חלופ הזמן על התוצאה עלול להיות משמעותי יותר.

בשולי הדברים ומעבר לדרוש, אציין כי לא ניתן לתת אמון מספיק ברישומיה של השוטרת באשר לבדיקת המאפיינים שנטען כי נערכה לנאשם; וממילא סבורני כי לא די בהן (התנדנד בעמידה, התנדנד בשני צעדים בהליכה ובשלושה אחרים חרג מהקו וצלח את מבחן הבאת האצבע לעין), ללא פירוט נוסף על מנת להוכיח שכרות וספק אם די בהן על מנת להוכיח עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

סוף דבר

בסופו של יום, מקום בו לא הוכח כי התמלאו התנאים המקדימים הנדרשים לביצוע הבדיקה, אין די בתוצאה תקינה של פעולת הבדיקה בינשוף כדי לבסס את אשמתו של הנהג.

אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו.

זכות ערעור כחוק.

בשולי הדברים אבקש להוסיף כי סבורני שטוב תעשה המאשימה אם תחדד את הנהלים הנוגעים לטיפול בנהגים שיכורים; אם לגבי הטיפול בכמה נהגים במקביל, אם לגבי חשיבות הדיוק בתיעוד ואם לגבי הטענה לפיה תיעוד ויזואלי באמצעות מצלמות גוף הינו אסור, שעה שזה יכול היה לפתור את רוב המחלוקות שעלו בפניי ורוב המחלוקות העולות בתיקים דומים.

ניתנה והודעה היום ג' שבט תשפ"ג,
25/01/2023 במעמד הנוכחים.
אור לרנר, שופט

הוקדעלידידליהלינבנד